

મીલાદુન્નબી
અને
મોહબ્બતે રક્સુલ

(સલલલાહુ અલેહી વ સલલમ)

લેખક : ડૉ. ફાલૂરુછમાન મદની

ઈસ્લામિક ઇન્ફોર્મેશન સેન્ટર - કરણ

M : 84017 86172 | www.iickutch.blogspot.in

મીલાદુનભીનું સ્થાન શરીઅતની નજરે

અલ્હમુલિલ્લાહિકફા-વ-સલામુન-અલા-ઈબાટિહિલઝીનસ્તકા અમાબાદ : રબીઉલ અવ્યાલનો મહીનો એ મહીનો છે જેમાં આકાશે નામદાર, તાજદારેમદીનહ અહમદે મુજજ્તબા, મુહમ્મદ મુસ્તકા (સ.અ.વ.) નો જન્મ થયો, આ હિસાબે ચોક્કસ આ મહીનો ધણો જ ખુશીઓનો મહીનો છે, પણ આ જ મહીનામાં આપ (સ.અ.વ.) નો અવસાન થયુ. જે હિસાબે આ મહીનો એક રીતે ગમ અને શોકનો પણ મહીનો છે. જેથી કરી આપણે આપણી ધારણા અને મરજુથી કંઈ કરવાને બદલે કુર્અન, હદીષ અને સહાબાઓ (રિઝ.) ના અમલના પ્રકાશમાં જોવું જોઈએ કે, આ મહીનામાં જે ધણા ખરા મુસલમાનો ઈદ્દી મીલાદુનભી તેમજ બારમી વફાત મનાવે છે તો તેનું શરીઅતની અંદર શું સ્થાન છે? જો શરીઅતની અંદર તેની સાખીતી પૂરવાર થાય તો અવશ્ય મનાવવું જોઈએ. પણ જો કિતાબ (કુર્અન) અને સુન્નત (હદીષ) તેમજ સહાબાહ (રિઝ.) ના અમલ દ્વારા તેની સાખીતી ન મળતી હોય તો પછી કંઈપણ શંકા-કુશંકા રાજ્યા વગર તેને છોડી દેવું જોઈએ.

ઈસ્લામ એક સર્વાગ્રહી અને સંપૂર્ણ દીન છે

અલ્લાહુતાલાએ ઇન્સાનોને સદમાર્ગે દોરવા ધણા જ અકિબયા અને રસૂલોને મોકલ્યા. સોથી આખરે તેમની હિદાયત અને સદમાર્ગે ટોરી જવા માટે તેમજ તેમને એક સંપૂર્ણ વ્યવસ્થિત જીવનધારા અર્પણ કરવા માટે સૈથિદુલ મુર્સલીન ખાતમુજનબિચ્ચીન હજરત મુહમ્મદુર્રસુલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ને પચંગંબર બનાવી મોકલ્યા. જેમણે ૨૩ વરસની પચંગંબરી મુદ્દતમાં અલ્લાહુતાલાના આદેશો સંપૂર્ણપણે આપણા સુધી પહોંચાડી દીધા. તેમજ ઇન્સાનો અને જિજ્ઞાત માટે જેટલી લાભદારી અને શ્રેષ્ઠ વસ્તુઓ હતી, તેમજ જેમાં દુનિયા અને આખિરતની ભલાઈઓ સમાચેલી હતી તે તમામ વસ્તુઓને આપ (સ.અ.વ.) એ ખોલી ખોલીને બયાન કરી દીધી. અને જે વસ્તુઓ દીન અને દુનિયાના સંબંધમાં તેમના માટે નુકસાનકારક હતી તેનાથી તમામ લોકોને ચેતવી દીધેલ છે. કેમ કે, અલ્લાહુતાલા તરફથી તમામ અકિબયા (અ.સ.) ને તેની જવાબદારી સૌંપવામાં આવી હતી. જેમ કે, ખુદ રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ફરમાવે છે કે, મારી પહેલા જેટલા પણ અકિબયા (અ.સ.) આવ્યા તેમની ઉપર વાજ્જબ (જરૂરી) હતું કે, તેઓ ઉમ્મતની દરેક તે વસ્તુ તરફ દોરવણી કરે જેના ધિશો તેમને જાણ થાય કે, તેનાથી કોઈ લલાઈ અને લાભ છે. અને તેમને માલૂમ પડતી દરેક તે વસ્તુઓથી કરાવે જેમાં તેમના માટે બુરાઈ અને નુકસાન હોય. (સહીં મુસ્લિમ ૩/૧૪૭૩ (૧૮૪૪) વસુનનઈબનેમાજણ ૨/૧૩૦૬ (૩૮૫૯))

અને તબ્રાનીમાં સહીં સનદથી રિવાયત આવે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) એ ફરમાવ્યું કે, જેટલા પણ કામો અલ્લાહના રાજ્યા તેમજ અલ્લાહની નજીદીકી હાસલ કરવાના છે તે તમામ મેં બતાવી દીધી છે અને જેટલા પણ કામ અલ્લાહથી દૂર કરનારા અને અલ્લાહની નારાજગીના છે તે તમામ કામોથી અમોએ તમને રોકી દીધેલ છે. (ક્રિક અને મોજૂઝ રિવાયત પાના નં. ૯)

આથી માલૂમ પડ્યું કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) એ પોતાની ઉમ્મતને ઈબાદતો, મામલાઓ, માન્યતાઓ અને ચારિત્ર, આદતો પિ. તમામ કામોના સંબંધમાં અલ્લાહના હુકમો પિગતવાર બતાવી દીધેલ છે.

અને આ એક ઈન્કાર ન થઈ શકે તેવી હકીકત છે કે, અલ્લાહતાલાએ તાલીમ અને પ્રચારની જે જવાબદારી આપ (સ.અ.વ.) ને સૌંપી હતી તેને આપ (સ.અ.વ.) એ સંપૂર્ણ રીતે નેતિક જવાબદારી સમજુ પહોંચાવી દીધી અને નાની મોટી તમામ લાભદારી વસ્તુઓ ઉમ્મતને બતાવી દીધી. ત્યાં સુધી કે ગેરમુસ્લિમો પણ સહાબ્હ (રિ.અ.) ને કહેતા કે, તમારા જબીએ તો તમને દરેક વસ્તુની તાલીમ આપી દીધી છે ત્યાં સુધી કે કજાએ હાજત પેશાબ/પાયખાનાના નિયમો પણ બતાવી દીધા છે. હજરત સલ્માન ફારસી (રહિ.) ને કોઈએ એ જ વાત કહી તો જવાબમાં તેઓએ ફરમાવ્યું કે, હા અમારા રસૂલ (સ.અ.વ.) એ અમને દરેક વસ્તુની તાલીમ આપી છે અને કજાએ હાજતના આદાબ, નિયમોના સંબંધમાં પણ અમને બતાવેલ છે. આપ (સ.અ.વ.) એ અમને પેશાબ-પાયખાને જતી વખતે કિબ્લાની દિશામાં બેસવાની મનાઈ ફરમાવે છે. અને અમને હુકમ આપેલ છે કે, જમણા હાથથી ઈસ્તિતન્જી (તહારત, સફાઈ) ન કરવી જોઈએ અને ઈસ્તિતન્જી કરવામાં ત્રણ પદ્થરથી ઓછા ન લેવા જોઈએ. તેમજ જાનવરોના મળ (લીડી અથવા છાણ) અને હાડકાથી ઈસ્તિતન્જી ન કર્યું જોઈએ.

(સહીં મુસ્લિમ ૧/૨૨૩ (૨૨) સુનન અભીદાઉદ ૧/૧૭ (૭) સુનનતિર્મિઝી ૧/૨૪ (૧૫) સુનન નસરી ૧/૮ (૪૧) ઈજનેમાજછ ૧/૧૫ (૩૧૫))

એવી રીતે અલ્લાહતાલાએ ઉમ્મતને એક એવો સંપૂર્ણ અને જામેઅ (સર્વગ્રાહી) દીન અતા ફરમાવેલ છે જેમાં કંઈપણ ખોટ નથી. જેમ કે અલ્લાહતાલાનો ફરમાન છે કે, અલ્યોમ-અકમલતુલકુમ-દીનકુમ-વઅત્મભુતાલેકુમ-નેઅમતી-વરઝીતુ-લકુમુલ ઈસ્લામ-દીના. (સુરએ માઈદણ :૩)

“આજે અમોએ તમારા માટે દીનને સંપૂર્ણ કરી દીધેલ છે. અને તમારી ઉપર મારી નેઅમતો તમામ કરી દીધેલ છે. અને તમારા માટે ઈસ્લામને દીન (મજહબ) તરીકે પસંદ કરી આપેલ છે.”

રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) એ સંપૂર્ણદીન ઉમ્મતને પહોંચાવી દીધેલ છે

રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) એ પોતાની ઉમ્મતની ઐરખવાહી (ભલાઈ) અને દીન પહોંચાડવામાં જરા પણ ઢીલ નથી કરી પરંતુ પ્રમાણિકતાથી આ ફરજને અદા ફરમાવી હજજતુલ પિદાઅ (અંતિમ હજ) ના પ્રસંગે ચાદગાર ખુત્બાન (પ્રવચન) માં

લોકોને સંબોધિત કરી ત્રણ વખત પૂછ્યું અલા ! હલ-બલ્લગ-તુ ? હે લોકો શું મે તબ્લીગ અને રિસાલતનો સંપૂર્ણ હક અદા કરી દીધો ? શું મેં તબ્લીગ રિસાલતનો હક અદા કરી દીધો ? શું મેં તબ્લીગ રિસાલતનો હક અદા કરી દીધો ? લોકોએ કહ્યું, હા. તો આપ (સ.અ.વ.) એ અલ્લાહને ગવાહ (સાક્ષી) બનાવી ત્રણ વખત ફરમાવ્યું, અલ્લાહુમ્બશ-હુદ. હે અલ્લાહ તું ગવાહ રહેજે, હે અલ્લાહ તું ગવાહ રહેજે, હે અલ્લાહ તું ગવાહ રહેજે. (સુનનઈબ્નેમાજ્હ ૨/૧૦૧૫ (૩૦૫૫))

કિતાબ (કુર્અન) અને સુનનત (હદીષ) થી ઈદ્દીમીલાદની સાબિતી પૂરવાર થતી નથી

હવે જ્યારે એ જાણ થઈ કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ના આ દુનિયામાંથી પિદાય થતાં પહેલા આ દીન (ઈસ્લામ) સંપૂર્ણ થઈ ગયું અને તેમાં કોઈપણ કમી અથવા ખોટ બાકી રહી નથી અને રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) એ પણ ઈમાનદારીથી આ દીનને ઉમ્મત સુધી પહોંચાવી દીધો અને સહાબહ (રિ.અ.) તથા અલ્લાહતાલાને તેના ઉપર સાક્ષી પણ બનાવી લીધો. તો હવે સંપૂર્ણ દીન આવી ગયા બાદ કુર્અન, હદીષની રોશનીમાં એ સંશોધન કરી જોઈએ કે, આ મહીનામાં ઘણા લોકો ઈદ્દીમીલાદુનનબી (સ.અ.વ.) મનાવવાની જે વ્યવસ્થા કરે છે તો શરીઅતમાં તેની શું હેસિયત (સ્થાન) છે ?

જો આપ કુર્અનમજ્જુદ્દનો શરૂઆતથી અંત સુધી અભ્યાસ કરશો તો એકપણ આચયત ક્રારા ઈદ્દીમીલાદુનનબી મનાવવાની સાબિતી નહીં મળે. રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની નબુવ્યતની રૂપ વરસની ઝિંદગીની સીરતેમુબારકહ આપનું જીવનચરિત્ર આપના કથન, આપના અમલ અને આપની તકરીરો અને ખુત-બહારોનું રીસર્ચ કરો. આપ તફસીર, હદીષ તેમજ સીરતના પુસ્તકોને ફૂફોળો તો આપને કોઈપણ સહીહ સનદ્ધી એ નહીં મળે કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) એ પોતાના જીવનમાં પોતાના બથડિના સ્વરૂપમાં રબીઉલઅવ્યલ મહીનામાં ઈદ્દીમીલાદ ઉજવી હોય અથવા તો આપ (સ.અ.વ.) એ તેમના માનનારાઓને તેને ઉજવવાનું હુકમ આપ્યું હોય.

જો ઈદ્દીમીલાદુનનબી શરીઅતનું કોઈ ભાગ હોત અને તેની કોઈ ધિશેષતા હોત તો જેવી રીતે રમજાનની અને શાબેકદ્રણી ફકીલતો રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) એ બયાન કરેલ છે, તેવી રીતે રબીઉલઅવ્યલની પણ ફકીલત બયાન કરી હોત.

રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) એ જેવી રીતે રમજાનુલ મુબારકમાં નમાજ, તરાવીહ, તિલાવતે કુર્અન, રાત્રે ઈબાદત કરવા માટે જાગવું ધિ. ઈબાદતોની વ્યવસ્થા ફરમાવી હતી, એવી જ રીતે રબીઉલઅવ્યલમાં ઈદ્દીમીલાદની પણ વ્યવસ્થા ફરમાવી હોત.

જેવી રીતે આપ (સ.અ.વ.) એ ઝિલહજજ્હ, મુહર્રમ અને શાબાનની ફકીલતો બયાન ફરમાવી હતી તેવી રીતે રબીઉલઅવ્યલની ફકીલતો પણ આપ (સ.અ.વ.) એ બયાન ફરમાવી હોત.

જો આ મહીનામાં ઇદિમીલાદુન્નબી મનાવવા જુલુસ કાઢવા, રોશની કરવામાં કોઈ અજ ખવાબ હોત તો આપ (સ.અ.વ.) તેને જરૂર બચાન કરેલ હોત પણ જયારે નબી (સ.અ.વ.) થી જ કોઈ સાબિતી પૂરવાર થતી નથી તો તેનો સાફ ભતલબ એ થયું કે, ઈસ્લામી શરીઅતમાં તેની કોઈ ગણાના નથી અને જે લોકો આ કામો શરીઅતના કામો ઠેરવી અજ અને ખવાબના કામો બતાવે છે તો તેમનું કહેવું એ થયું કે, ઈસ્લામ મજહબ અધૂરો હતો તેને અમે સંપૂર્ણ કરી રહ્યા છીએ. અને રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) એ ઘણા ખરા અજ ખવાબના કામો ઉમ્મતના લોકોને નથી બતાવ્યા અને અમે તેને જાહેર કરીએ છીએ.

યાદ રાખો, એવી કલ્પના કરવી પણ ઈમાન, ઈસ્લામ પિઝ્ઝની છે. કેમ કે, અલ્લાહુતાલાનો ફરમાન છે કે, વમાાતા કુમુર્સ્સૂલુ ફખુજ્ઝુ-પમાનહા-કુમઅનહુફનતહુ. “જે રસૂલ (સ.અ.વ.) એ તમને આપેલ છે તેને લઈ લો - અને જેનાથી તેઓએ મનાઈ ફરમાવી છે તેને કરવાથી રોકાઈ જાવ.”

આપ જાણો છો કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) એ ઇદી મીલાદ નથી મનાવી અને ન તો સહાબાઓને મનાવવા હુકમ આપી પ્રોત્સાહિત કર્યો એટલે મીલાદુન્નબી રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ક્રારા અર્પણ થયેલી નથી. માટે જે લોકો તેની (ઇદિમીલાદ) ની વ્યવસ્થા કરે છે તે લોકો રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ના તરીકાને છોડી એક નવી વસ્તુ દીનમાં દાખલ કરી રહ્યા છે. જયારે કે કુર્અન અને ફરમાને રસૂલની અંદર દીનમાં નવી વસ્તુ દાખલ કરવાની સખત મનાઈ કરવામાં આવેલ છે.

અલ્લાહુતાલાનો ફરમાન છે કે, જે લોકો રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ના ફરમાન અને હુકમોનો પિરોધ કરે છે તેવા લોકોને ડરવું જોઈએ, તેઓને કોઈ ફિતનહ અથવા કસોટીમાં સપડાવવામાં આવશો અથવા તો તેમની ઉપર દર્દનાક (ગંભીર) અક્રાબ ઉત્તરશે. (સુરાએ નૂર આ.ન. ૫૩)

એક બીજુ જગ્યાએ અલ્લાહ ફરમાવે છે કે, અલબત્ત તમારા માટે રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ના મુખારક જીવનચરિત્રમાં શ્રેષ્ઠ ઉદાહરણ છે તે લોકો માટે જે અલ્લાહ અને આખિરતના દિવસની તમજના રાખે છે તેમજ અલ્લાહને ખૂબ જ યાદ કરે છે. (સૂરાએ અહ્કાબ : ૨૧)

દીનમાં નવી વસ્તુ દાખલ કરવાની મના છે

રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ફરમાવે છે કે, જે અમારા દીનની અંદર નવી વસ્તુ ઉપજાવી કાઢે (જે તેમાં નથી) તો તે નવી ઉપજાવી કાઢેલ વસ્તુ મર્દૂદ (રદબાતલ) અને કબૂલ થવા લાયક નથી. (સહીછબુખારી ૫/૩૦૧, સહીછ મુસ્લિમ ૩/૩૪૩ (૧૭૧૮) મુસ્નિન અહ્મદ ૫/૨૭૦ (રરદ્જ))

એક બીજુ હદીખમાં આપ (સ.અ.વ.) એ ફરમાવ્યું કે, તમે મારી સુણની અને તરીકાને અવશ્ય પકડી રાખો અને ત્યારબાદ મારા ખુલફાએ રાશિટીન (જ ખલીફાઓ) ના તરીકાને જરૂર પકડી રાખો, તેને સારી રીતે (મજબૂત) પકડી રાખો અને દાંતોથી દબાવી ખૂબ જ મજબૂતીથી પકડી રાખો. અને દીનની અંદર નવી ઉપજાવી કાઢેલી વસ્તુઓથી દૂર રહો. તે એટલા માટે કે, દીનની અંદર દરેક

નવી વસ્તુ બિદાત છે અને બિદાત ગુમરાહી (ભટકાવી દેનારી) છે.

બિદાતો અને નવા કામોની બુરાઈઓનો એટલો મોટો ગુનાહ છે તેમજ મુસલમાનના દીન ઈમાન માટે એટલો બધો નુકશાનકારક છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) સામાન્ય રીતે પોતાના દરેક ખુલ્બાઓમાં તેને બચાન કરવાની વ્યવસ્થા કરતા હતા. અને હમેશા પોતાના ખુલ્બાઓમાં ફરમાવતા કે, “તેમા કોઈ શંકા નથી કે, સોથી શ્રેષ્ઠ વાત અલ્લાહની કિતાબ (કુર્અન) છે અને સોથી શ્રેષ્ઠ તરીકો હજરત મુહમ્મદ (સ.અ.વ.) નો તરીકો છે, અને તમામ કામોમાં સોથી ખરાબ કામો એ છે કે, જે દીનમાં નવા ઉપજાવી કાઢ્યા હોય અને દીનમાં ઉપજાવેલી દરેક નવી વસ્તુ બિદાત છે અને દરેક બિદાત (ગુમરાહી) (ભટકાવનારી) છે અને ગુમરાહી જહનનમમાં લઈ જનારી છે.” (સહીહ મુસ્લિમ ૨/૮૮ (૮૭) ઇજનેમાજણ ૧/૧૭ (૪૫))

સહાબાઓએ ઈદેમીલાદ શા માટે નથી મનાવી ?

સહાબા રિઝવાનુલ્લાહ અલેહિમ અજમઈન કે, જેમને રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ના ફરમાનોનું સોથી વધુ જ્ઞાન (જાળાકારી) હતું, અને સોથી વધુ આપ (સ.અ.વ.) ને મોહબ્બત કરનારા તેમજ ઈસ્લામી શરીઅતનું સોથી વધુ ચુસ્ત રીતે પાતન કરનારા હતા. તેઓએ કદી પણ ઈદેમીલાદ મનાવવાની વ્યવસ્થા કરી ન હતી, કચારેય જુલૂસ કાઢ્યું નથી, ન તો ૧૨ રબીઉલઅભ્યલે રોશાની કરી અને ન તો કોઈ જશન મનાવ્યું. એવું શા માટે? શું તેમના ચુગમાં રબીઉલઅભ્યલનો મહીનો આવતો ન હતો? અથવા તેમને આજના ઈદેમીલાદ મનાવનારાઓ માફક રસૂલ (સ.અ.વ.) થી મોહબ્બત ન હતી? હા-શા-વ-કલ્લા. (આવું બને જ નહીં) એવું જરાય નથી કેમ કે, સહાબહ (રહિક.) કરતા વધીને આપ (સ.અ.વ.) થી મોહબ્બત કરનાર કોઈ હતો જ નહીં. તેઓએ તો આપ (સ.અ.વ.) થી મોહબ્બત પોતાના જીવ અને પોતાના સ્ત્રી બાળકો અને પોતાના મા-બાપ કરતા વધુ કરી હતી.

રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) નું ફરમાન છે કે, કોઈ (મુસલમાન) ત્યાં સુધી મોભિન નથી થઈ શકતો જ્યાં સુધી કે હું (મુહમ્મદ સ.અ.વ.) તેની નજરમાં તેના બાપ અને પુત્રો (ઓલાદ) તેમજ સમગ્ર લોકોથી વધારે પ્રિય ન બની જાઉ અને હમેશા તેમની નજર સમક્ષ રહું.

(સહીહ બુખારી ૧/૮૮ (૧૫) સહીહ મુસ્લિમ ૧/૮૭ (૭૦)

હજરતઅલી (રહિક.) પોતાની જાનની પરવાહ કર્યા વગર હિજરતની રાત્રે આપ (સ.અ.વ.) ની પથારીમાં સૂઈ ગયા હતા, હજરત અબૂબકર (રહિક.) એ જેવી રીતે આપને સાથ આપી ગારેખોરમાં આપને આરામ આપવાની સગવડ કરી હતી અને ઓહણ પિ. ચુદ્ધ વખતે સહાબાઓએ સર્મર્પણ થવાની મર્દાનગી દેખાડી હતી અને હુંએભયણ કરાર વખતે મોહબ્બત/બલિદાન અને ફીદા થઈ જવાના જે અદ્ભુત કારનામાઓ કરી બતાવ્યા હતા કે, જેનાથી પિરોદીઓ પણ પ્રભાવિત થતા હતા તે તમામ ગાથાઓ ઈસ્લામી ઈતિહાસમાં આલેખાયેલ છે. એ જ પ્રમાણે હજરત

અબુબકર (રિઝ.) હજરત ઉસમાન (રિઝ.) તેમજ અન્ય માતબર સહાબાઓએ ઘનદૈલીત સમર્પિત કરવાના જે દાખલાઓ બેસાડ્યા છે તે પણ ઈતીહાસના પાનાઓમાં સોનેરી અક્ષરે આલેખાચેલ છે. અતે એક સવાલ પેદા થાય છે કે, આ તમામ જાન અને માલ સમર્પણ કરનારા સહાબાઓએ શા માટે આપની વિલાદત (ઇદ-મીલાદુનન્બી) નો ઉત્સવ ઉજવ્યો નહીં ? ત્યાં સુધી કે, હજરત અબુબકર, હજરત ઉમર (રિઝ.) તો આપના સસરા હતા, અને હજરત ઉસમાન (રિઝ.) તેમજ હજરત અલી (રિઝ.) તો આપના જમાઈ હતા, અને હજરત ફાતિમા (રિઝ.) તો આપની વ્હાલસોચી પુત્રી હતી, હજરત આઈશાહ (રિઝ.) અને હજરત હફસાહ (રિઝ.) તો આપની પવિત્ર પત્નીઓ હતી તેમજ હજરત હસન (રિઝ.) અને હજરત હુસૈન (રિઝ.) આપના નવાસા હતા.

શું તેઓને આપ (સ.અ.વ.) થી એવી મોહબ્બત ન હતી જેવી મોહબ્બત આજે ઇદમીલાદુનન્બી મનાવનારાઓને છે ? અથવા એ કે, તેઓએ તેને બિદાત અને શરીઅત વિડુદ્ધનો અમલ સમજુ તેમ કરવાથી દૂર રહ્યા, અથવા એમ કે રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) એ પોતાના જીવનમાં કચારેય વિલાદતનો ઉત્સવ (Birthday) મનાવ્યો ન હતો અને ન તો કોઈને મનાવવા માટે હુકમ આપી પ્રોત્સાહિત કર્યો હતો. તેમજ પોતાની તરફથી કોઈ સંકેત પણ સૂચવ્યો ન હતો. એટલા માટે તેઓએ લકદ-કાન-લકુમ-ઝી-રસૂલિલ્લાહિ-ઉસ્પતુન-હસનાહ (અલ-અહ્જાબ ૨૧) ઉપર અમલ કરી એ રીતના ઉત્સવ મનાવવાની વ્યવસ્થા કરી ન હતી. અને ચોક્કસ ઉપર આલેખાચેલી આખરી વાત જ દુરસ્ત છે.

એટલા માટે જ્યારે નબુલ્યતના ચુગમાં, ખુલફાએ રાશિદીનના ચુગમાં, સહાબાઓના ચુગમાં તેમજ સહાબાઓના તાબેદારો તાબેદિનના ચુગમાં, ચારેય ઈમામોના ચુગમાં તેનો અસ્તિત્વ જ ન હતો, તેમજ અમારા અસ્તાફ (પૂર્વજો) એ પણ કચારેય આ ઉત્સવ નથી મનાવ્યો તો ચોક્કસ આ ગુનાહિત બિદાત છે. માટે તમામ મુસલમાનોએ તેમ કરવાથી બચવું જોઈએ.

આજે જે લોકો ૧૨, રબીઉલઅવ્યલની રાત્રે મીલાદુનન્બીનો ઉત્સવ મનાવી રાત્રે ખૂબ જ રોશાની કરે છે અને જુલૂસો કાઢે છે, છાપાઓ-પોસ્ટરો તેમજ બીજા માદ્યામો દ્વારા જોરશોરથી તેનો પ્રચાર કરે છે. તેઓને એ સાખિત કરવું જોઈએ કે, સરકારે દોઆલમ (સ.અ.વ.) એ એવી રીતે એલાન કરવાનું સૂચન કર્યું છે ? તેમજ આપ (સ.અ.વ.) અને તેમના સહાબાઓએ આ ઉત્સવ ઉજવ્યો છે ?

ઇદમીલાદ એ ફાતેમી (શિયાવર્ગ) ની સ્થાપના છે

ભરોસો રાખો કે, ઇદમીલાદુનન્બી (સ.અ.વ.) ના ઉત્સવના સબૂત (સાખિતી) રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) તેમજ તેમના સહાબાઓ (રિઝ.અ) થી કચારેય પણ પૂરવાર નહીં થઈ શકે. કેમ કે, તેની સ્થાપના સૌપ્રથમ ફાતેમીઓ (શિયાઓનો એક વર્ગ) એ કરી છે. અમુક લોકોનું કહેવું છે કે, તેનો સ્થાપક મુલલા ઉમર બિનમુહમ્મદ હતો અને તેની શરૂઆત સંપૂર્ણ દીનના સત્યાગના સૈકાઓ બાદ

હી. સન ક૦૪માં થઈ. ત્યારબાદ તેને દરાકના અર્બલ શહેરના પૈભવપિલાસી હાકેમ અબુસઈદ અલીબિન સુબકતગીને વિધિવત રસમ બનાવી. જે મુજફ્ફદીનના નામે ઓળખાતો હતો. ખુલાસો એ કે, આ બિદાતની સ્થાપના દરસામી સત્યુગના ઘણા સૈકાઓ પછી થઈ અને તેની કોઈ ફક્તિલત કુર્ચાન, હૃદીષમાં આલેખાયેલ નથી. તેમજ તેમાં કોઈ અજ અને ખવાબ પણ નથી.

ઇદેમીલાદથી થતા નુકસાનો

ફક્ત એટલું જ નહી કે, ઇદેમીલાદનો કોઈ ફાયદો અથવા સાખીતી નથી પણ તેની ફક્તિલત અજ અને ખવાબ મળવાનું પણ શરીરાત દ્વારા પ્રમાણિત થતું નથી. અલબત્ત તેનાથી દીન અને દુનિયાના ઘણા નુકસાનો છે. જેમાંથી અમુક આ પ્રમાણો છે.

૧) બિદાતનો પ્રકાર : ઇદેમીલાદ કરનારાઓ બિદાતનો સ્વીકાર કરે છે અને બિદાત વિશે અલ્લાહના રસૂલ (સ.આ.વ.) એ ફરમાવ્યું છે કે, કુલ્લુ બિદાતિન ઝલાલું-વકુલુઝલાલતિનફિનાર. (સહીહમુસ્લિમ ૨/૮૮ (૮૭) ઇજનેમાજણ ૧/૧૭ (૪૫)

દરેક બિદાત ગુમરાહી છે અને દરેક ગુમરાહી જહનનમાં દાખલ કરનારી છે. એટલા માટે જ અલ્લાહમહ અહમદ બસરી તેમની કિતાબ અલ્કોલુમ્બુઅતમદમાં ફરમાવે છે કે, ચારેય મજહબના ઉલમાઓ મીલાદના અમલને વખોડી કાઢવામાં સહમત છે.

૨) ઇસાઈઓની સાથે સમાનતા : એ લોકો ઇસાઈઓની સાથે સમાનતા સાધનારાઓ છે. કેમ કે, જેવી રીતે ઈસા (અ.સ.) નો જન્મદિન કિસ્મસ-ડે તહેવાર રૂપે મનાવવામાં આવે છે એવી જ રીતે મુસલમાનોનો એક વર્ગ રસૂલુલ્લાહ (સ.આ.વ.) ની જન્મતારીખે ઇદેમીલાદ મનાવે છે. પણ રસૂલુલ્લાહ (સ.આ.વ.) એ ચહૂટી, નસરાની તેમજ અજમી (ગેરઅરબ) મુશરિકોની સમાનતા ઘારણા કરવાની મનાઈ ફરમાવેલ છે. ફરમાન છે કે, મનતશબ્દાન-બિકોમિન-ફ્હુવ-મિનહુમ. (મુસ્નિદાહમદ ૨/૫૦ સુનન અબીડાઉદ ૪/૩૧૪) (૪૩૧) જે (મુસલમાન) અન્ય કોમની સમાનતા ઘારણા કરે તે તેમનામાંથી જ છે. અને અલ્લાહતાલા ફરમાવે છે કે, “અને જે હિંદાયત જાહેર થઈ ગયા પછી રસૂલુલ્લાહ (સ.આ.વ.) વિરુદ્ધ (અમલો) કરશે તેમજ ગેરમોમિનોનું માર્ગ (પ્રથાઓ) અખત્યાર કરશે અમે તેને તેના જ માર્ગ ઉપર જવા દેશું કે જે ઈસ્લામથી વિમુખ થઈ તેણે અપનાવેલ છે. ત્યારબાદ તેને જહનનમાં દાખલ કરી દેવાશે જે ઘણી જ ખરાબ જગ્યા છે. (સુરાએ અનિનસાાખ ૧૧)

૩) રસૂલુલ્લાહની શાનમાં અતિરેક : ઇદેમીલાદની મજલિસોમાં રસૂલુલ્લાહ (સ.આ.વ.) ની શાનમાં અતિરેક કરવામાં આવે છે. અને નબી (સ.આ.વ.) ને એવા ગુણોથી નવાજવામાં આવે છે, જેમનો કોઈ સચોટ પુરાવો નથી. તેમાં ઘણી જ શિક્ષ અને કુફ્નની વાતો કહેવામાં આવે છે અને નબી (સ.આ.વ.) ને તે તેમના નબુવ્યત,

રિસાલતના સ્થાનથી ઉપાડી ઉલુહિયયત અને રિબૂભિયયત (પૂજય-નિર્માણ) ના માલિક બનાવી દેવામાં આવે છે. અને આપ (સ.અ.વ.) થી જુદી જુદી વસ્તુઓ માટે દરખાસ્ત કરવામાં આવે છે. જ્યારે કે રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) એ સખ્તાઈથી તેમ કરવાની મનાઈ ફરમાવેલ છે.

નબી (સ.અ.વ.) એ ફરમાવ્યું, જેવી રીતે નસારાઓએ ઈસા-બિન-મર-યમ પિશે અતિરેક કરી તેમની હંદથી વધારે (અનહં) આગળ વધાવી દીધેલ છે. એવી રીતે તમે લોકો મારો સ્થાન (મારો મર્તબો) હંદથી વધારે આગળ વધારશો નહીં. મારા સંબંધમાં અતિરેક દાખવશો નહીં. હું અલ્લાહનો બંદો છું, એટલા માટે મને અલ્લાહનો બંદો અને તેનો રસૂલ જ કહેશો. તેને અલ્લામહ હાતી (૨૬.) તેમની શાયરીમાં એવી રીતે વર્ણિન કરેલ છે કે,

તુમ ઔરો કે માનિન્દ ઘોકા ન ખાના, કિસી કો ખુદા કા ન બેટા બનાના.

મેરી હંદસે રૂટબુદ્ધ ન મેરા બળહાના, બળહા કર બહુત તુમ ન મુજકો ઘટાના.

સબ ઈન્સાન હું જિસ તરફ વાં સારકગન્દદુ, ઈસી તરફ હું મૈં બી એક ઉંડા બન્દદુ.

એક બીજુ હંદીખમાં આપ (સ.અ.વ.) એ ફરમાવ્યું છે કે, તમે લોકો દીનની અંદર અતિરેક કરવાથી બચતા રહેજો. કેમ કે તમારી પહેલાની ઉમ્મતો દીનમાં અતિરેક કરવાને કારણે બરબાદ થઈ હતી. (મુસ્નના અહુમાન ૧/૨૧૫, ૩૪૭ અન્નસર્દી ૨/૪૨ (૩૦૫૮) ઈઝે માજહ ૨/૧૦૦૮ (૩૦૨૮)

પરંતુ અફસોસ ! આજે મુસલમાનોએ આપના હુકમોને પીઠ પાછળ ઘડેલી દીધેલ છે. અને ચહૂટીઓ ઈસાઈઓના તરીકાઓ અપનાવી દીનમાં અતિરેક કરતા થઈ ગયા છે અને રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની શાનમાં અનહં અતિરેક કરવાની કબાહ્ત (બુરાઈ) તેઓમાં પેસી ગઈ છે. અને પોતાની બરબાદીનો સરંજામ સ્વયં પોતાના હાથે તૈયાર કરવા લાગ્યા છે.

૪) રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની તશરીફઆવરી (આગમન) ની માન્યતા અને તાત્ત્વીમ (અદબ) માટે ઊભા થંબું : મીલાદની મહેન્કિલોમાં લોકો એવો અકીદો (માન્યાતા) રાખી કિયામ કરે છે (ઊભા થાય છે) કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) સ્વયં પોતે પદ્ધારે છે. જો કે, આ અકીદો શરીઅતની મૂળભૂત માન્યતાથી તદ્દન પિંડું છે. કેમ કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) નું પચિત્ર શરીર આપ (સ.અ.વ.) ની વફાત બાદ આપના રોક્કાએ મુખારકમાં છે અને કયામત સુધી તેમાં જ રહેશે. અલ્લાહિતાલા ફરમાવે છે કે, પછી તમે લોકો ત્યારબાદ મરી જવાના છો અને ફરી કયામતના દિવસે બીજુવાર ઉઠાડવામાં આવશે. (અલ્મુઅમિનૂન આયત નં. ૧૫/૧૫)

અને રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ફરમાવે છે કે, હું કયામતના દિવસે આદમની ઔલાદનો સરદાર હોઈશ અને સૌથી પહેલાં મારી કબ્ર ખુલશે અને હું સૌથી પહેલો શફાઅત (ભલામણ) કરનારો હોઈશ. અને સર્વપ્રથમ મારી શફાઅત કબૂલ કરવામાં આવશે. (સહીહમુસ્લિમ ૪/૧૭૮૨ (૨૨૭૮)

વળી એ તો પિચાર કરો કે મીલાદ કરનારાઓ એક જ સમયે ઠેકેઠાણે મીલાદની મજલિસો ગોઠવતા હોય છે. હવે જો રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) દરેક મીલાદની મજલિસમાં પદ્ધારતા હોય તો એ બતાવો કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ના

કેટલા શરીર છે ? અને કેટલી રૂહો છે ? કે એક જ સમયે આપ (સ.અ.વ.) દરેક મીલાદની મજાલિસમાં શામેલ થઈ જાય છે ? તેનાથી તો રસૂલુલ્લાહના માટે અસંખ્ય રૂહો અને શરીરોનો વજૂદ હોવાની આવશ્યકતા રહે છે જે વાસ્તવિક રીતે ખોટી કલ્પના છે. જેનો ખોટું હોવું દરેક સમજદાર બુદ્ધિશાળી સમજ શકે છે. કહેવાનો હેતુ એ છે કે, અલ્લાહ સિવાય કોઈના માટે તાકીમ અદબ આદર ખાતર ઉભા થવું જાઈજ નથી. અલ્લાહિતાલા ફરમાવે છે કે, વક્ફ્મૂ-લિલ્લાહિ-કાનિતીન. (સૂરાએ બકરહ) ફક્ત અલ્લાહના માટે જ અદબ સાથે કિયામ કરો. (ઉભા થાવ)

અને રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) પણ પોતાની મુખારક ઝિન્દગીમાં સહાબાઓને પોતાના આદર/સન્માન માટે ઉભા થવાની મનાઈ ફરમાવતા હતા. જેમ કે, અલ્લુ ઉમામહ (રહિ.) થી રિવાયત છે કે, એક વખત રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) પોતાના હાથમાં લાકડી લઈને અમારી પાસે સમૂહમાં આવ્યા. અમે આપ (સ.અ.વ.) ને જોઈને ઉભા થઈ ગયા. તો આપ (સ.અ.વ.) એ નારાજ થઈને ફરમાવ્યું કે, જેવી રીતે અજમી (ગૈરઅરબ) લોકો એકબીજાના આદર-અદબ માટે ઉભા થતા હોય છે એવી રીતે તમે લોકો મને જોઈને ઉભા ન થાવ.

(મુસ્નાદ-અહમદ ૫/૨૫૩ અબૂદાઉદ ૫/૩૮૮ (પરંતુ ૧૦૦))

હજરત અનસ (રહિ.) ફરમાવે છે કે, અમને રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની સાથે સોથી વધારે મોહબ્બત હતી. પરંતુ અમને ખબર હતી કે આપ (સ.અ.વ.) ને જોઈને ઉભા થવું આપને જરાય પસંદ નથી અને તેમ કરવાની મનાઈ ફરમાવી હતી એટલા માટે આપ (સ.અ.વ.) ને જોઈ ઉભા થતા ન હતા.

(જામિઉતિર્મિજી) ૫/૮૦ (રહેઠ)

પ્રથમ ખલીફિ હજરત અલુબકર સિદ્દીક (રહિ.) એકવાર મજાલિસમાં આવ્યા તેમને જોઈને એક માણસ તેમનો સન્માન કરવા ખાતર ઉભો થયો તો આપ (રહિ.) નારાજ થઈ બોત્યા ઈન્નનનબિય (સ.અ.વ.) નહા અન-ગા. અર્થાત રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) એ આમ કરવાની મનાઈ ફરમાવે છે.

(રવાહુ અબૂદાઉદ ઈસ્લામી ખુતબાત ૧/૫૫૪)

એક વખત હજરત અમીર મુઆપિયનું બહાર નીકળ્યા, તો ત્યાં બે માણસો ઈબાનબિનજુલેર તેમજ ઈબને આમિર હતા આપ (રહિ.) ને બહાર નીકળતા જોઈ ઈબનેઆમિર સન્માન આપવા ઉભા થઈ ગયા અને ઈબનેજુલેર બેઠા રહ્યા. આ પરિસ્થિતિ જોઈ હજરત મુઆપિયનું ઈબનેઆમિરને કહ્યું, બેસી જાવ, કેમ કે મેં રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ને બોલતાં સાંભળેલ છે કે, જેને એ વાત પસંદ હોય કે લોકો તેના માટે ઉભા થાય અથવા તેની સામે ઉભા રહે તો તે માણસ પોતાનું ઠેકાણું જહનનમની આગમાં બનાવી લે. (રવાહુઅબૂદાઉદ ૫/૩૮૮ (પરરંતુ ૮૦૦))

તિર્મિજી ૫/૮૦ (રહેઠ૦૦) (આ હદીષ હસન છે)

આ માન્યાતા ખિશે એક બીજા દ્રષ્ટિકોણથી ખિચાર કરીએ, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ફરમાવે છે કે, અલ્લાહિતાલાના અમૂક ફરિશતાઓ જમીન ઉપર ફરતા હોય છે અને મારી ઉભેતના દર્દ-સલામ મારી પાસે પહોંચાડે છે. (મુસ્નાદ-અહમદ

૧/૩૮૭-૪૪૧-૪૫૨, સુનન નસઈ ૧/૧૫૦ બાબુતસ્લીમિઅલજીન-બિયથ
(૧૨૮૩) સુનન દારમી ૨/૩૧૭ કિતાબુર્કાઈક બાબફીક ઝલિસ્સલાતિ
અલજીનબિયથમ (સ.અ.વ.).

ઉપરોક્ત હંદીખથી માલૂમ થયું કે, અલ્લાહ-તાલાએ રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની ઈજ્ઝત વધારવા એવા ફરિશતાઓ મુકર્રર કરેલ છે જે સમગ્ર દુનિયામાંથી દુર્ગદ અને સલામની ભેટસોગાદો આપ (સ.અ.વ.) ની પાસે પહોંચાવતા રહે છે. પણ લોકોએ આપ (સ.અ.વ.) ની કેવી ઈહાનત (માનહાની) કરી કે એવી માન્યતા રાખવા લાગ્યા કે રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) દરેક જગ્યાએ હાજરી આપે છે. એવી રીતે આપને સેવા લેનારના બદલે સેવક બનાવી દીધો. અને પછી એવી વાહિયાત માન્યતા રચી લીધી કે, અમુક સિક્કાઓના પતાસા મંગાવી અમૂક મુલ્લાઓને જમા કીર લેશું અને મીલાદની મહેફિલ રચી રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ને બોલાવી લેશું. પછી ભલે ને મનજાવે તેવી બિદાતો, બુરાઈઓ તે મહેફિલમાં આચરાતી હોય, તેમજ તેમાં મર્દોની સાથે ઔરતો પણ સંયુક્ત રીતે શામેલ થતી હોય અને શરીઅત પિંડું વાતો હોય તો પણ આપ (સ.અ.વ.) તેમાં જરૂર પદારશો. (ઇજ્ઞા-તિલાહિ વર્ધના-ઇલેહિરાજુઉન)

૫) ખોટી રિવાયતો અને તથાકથિત કિસ્સાઓનું વર્ણન : ઇદ્દીલાદની આવી મજલિસોમાં સામાન્ય રીતે ખોટી અને આપમેળે બનાવેલી રિવાયતો હંદીખો બચાન કરવામાં આવે છે અને તથાકથિત કિસ્સાઓ ઘટનાઓ બચાન કરવામાં આવે છે. આવા જૂઠા બનાવી કાઢેલા કિસ્સાઓનું આછો નમૂનો જોવું હોય તો રસૂલેરહમત પુસ્તકના પાના નં. ૨૮-૫૮ ઉપર મોલાના અબુલ્કલામ આગાદ રહ. નો લેખ વાંચી લેશો. જો કે, એવી રિવાયતો પિશે રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) એ તદ્દન સાફ શાબ્દોમાં ફરમાવી દીધેલ છે કે,

માણસને જૂઠો બનવા માટે એટલું પૂરતું છે કે દરેક સાંભડેલી વાતો બચાન કરે. (રવાહુમુસ્લિમ ૧/૧૦ (૫))

હજરત ઉમર બિન ખતાબ અને અબુલ્લાહ બિનમસઉદ્દિનો બચાન છે કે, માણસને જૂઠ બોલવા માટે એટલું પૂરતું છે કે જે કંઈ સાંભળે તેને બચાન કરી દે. (રવાહુમુસ્લિમ ૧/૧૧)

અન્ય એક હંદીખમાં અલ્લાહનાં રસૂલ (સ.અ.વ.) ફરમાવે છે કે, જે મારા ઉપર ખોટું, જૂઠું બોલે અને મારા વતી એવી વાત બચાન કરે જે મૈં નથી બચાન કરી એવો માણસ પોતાનો સ્થાન જહનનમાં બનાવી લે.

(બુખારી ૧/૨ (૩૦) મુસ્લિમ ૪/૨૨૮ (૩૦૦૪) અબૂદાઉદ ૪/૬૩ (૩૫૫૧)

૬) ફરજિયાત ઈબાદતો છૂટી જવી : મીલાદુનબીના જલ્સા જૂલુસના લીધે ઘણા લોકો ફરજ અને વાજિબ ઈબાદતોને છોડી દે છે અને નમાઝ પિ. ને એકબાજુ મૂકી દઈ સ્ટેજ, ગેઈટ, થાંબલાઓ પિ. સજાવવા તેમજ લાઈટ ડેકોરેશન, જૂલુસની તૈયારીઓમાં મશાગુલ રહે છે. જે ઘણી જ નુકસાનદાયક બીના અને મોટો ગુનાં છે.

૭) સ્ત્રીપુરુષોનો મેળાવડો : મીલાદુનબીના જૂલુસોમાં અને મેહફિલોમાં મર્દો ઔરતો શામેલ હોય છે જેના કારણે બેશરમી બેહયાઈનો બજાર ગરમ હોય છે. અને

શરાફત - તેમજ શુદ્ધ ચારિત્રના લીરા ઉક્તા નજર આવે છે.

૮) બેન્કવાજાનો ઉપયોગ : ઇંડિલાદના ઘણા જૂલૂસોમાં બેન્કવાજા તેમજ અન્ય અમાન્ય સાધનોનો ઉપયોગ થાય છે જે શીરખતના ભિજાજથી મેળ નથી ખાતા અને કુર્ચાન તેમજ નબી (સ.અ.વ.) એ તેના પર પ્રતિબંધ ફરમાવ્યું છે છતાં પણ લોકો અજ અને ખવાબ સમજુ આવી હરામ વસ્તુઓનો ઉપયોગ કરતા હોય છે.

૯) ખોટો ખર્ચ અને ઘન વેકફવું : આ જલ્સાઓમાં અફણક ખોટો ખર્ચ કરવામાં આવે છે અને ખોટો ખર્ચ કરનારા શૈતાનના ભાઇ છે !

(સુરાએ-ઇસરાઅ ૨૭)

૧૦) ઇંડિલાદમાં રાજકારણ : આ ઇંડિલાદના જૂલૂસને આજે એક રાજકારણીય કાર્ય બનાવી લેવામાં આવ્યું છે. ઘણા શહેરો અને ગ્રામ્ય વિસ્તારોમાં ઇંડિલાદના જલ્સા જૂલૂસનું નેતૃત્વ કોઈ રાજકારણી લીડર મહાશયને સૌંપાય છે તેમની સરબરા પાછળ એક તગડી રકમ ખર્ચ કરી નાખવામાં આવે છે. અને આ મહાશયના મોઢે પૈગમ્બર સાહેબના જીવનચરિત્ર બાબતના પ્રશંસનીય શબ્દો તેમજ મુસ્લિમો પિશે હમદર્દીના ઠાલા શબ્દો સાંભળી આમ મુસ્લિમો એમ સમજે છે કે આ તો અમારા ખૂબ જ હિતેછું લાગણીશીલ લીડર છે. જો અમે તેમને વોટ (મત) આપીશું તો અમારી સમસ્યાઓનું નિરાકરણ થશે. જો કે વાસ્તવમાં એવું ભાગે જ જને છે - ચુંટણી પછી આ મહાશયને ન તો મુસ્લિમો યાદ રહે છે ન તેમની સમસ્યાઓ.

વાચકમિત્રો ! રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની (સીરત) જીવનચરિત્રને મોસમી ન બનાવો. આપ (સ.અ.વ.) ની જિંદગીના હાલ સાંભળવા તથા પઢવામાં કોઈ વાંદ્યો નથી પણ આપ (સ.અ.વ.) ની સત્યસીરત એટલી સાંભળો કે જેથી જેટલું સાંભળીએ તેટલું અમલ થઈ શકે. આપના જીવનો એક એક પ્રસંગ આપણી નજરો સામે રહેવું જોઈએ અને તે પ્રમાણે જ આપણું અમલ હોવું જોઈએ. પરંતુ તેને એક નક્કી દિવસે અને નક્કી મહિનામાં જ જાણવા તેમજ બચાન કરવા ને ખાસ ન બનાવો, કારણ કે રસૂલ (સ.અ.વ.) ની સીરતને પઢવું એ મોસમી વસ્તુ નથી.

એવી જ રીતે હમેશા સુન્નત તરીકાનું દૃઢ સલામ (આપ સ.અ.વ.) ને મોકલવું જોઈએ તેના માટે પણ કોઈ ચોક્કસ દિવસ નક્કી નથી પરંતુ પૂરો વરસ દરેક ટાઈમે વારંવાર પઢવું જોઈએ. કેમ કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ફરમાવે છે કે, જે મારા ઉપર એક વખત દૃઢ મોકલ્શો અલ્લાહ તેની ઉપર દર રહ્મતો ઉતારશે. (મુસનાદ-અહમદ ૩/૧૦૨ સહીહમુસ્લિમ ૧/૩૦૯ અબુદાઉદ ૨/૧૮૪ તિમર્જી ૨/૩૫૫)

કુર્ચાનશારીફમાં અલ્લાહતાલા ફરમાવે છે કે, “નિઃશાંક અલ્લાહતાલા અને તેના ફરિશતાઓ નબી (સ.અ.વ.) ઉપર દૃઢ મોકલે છે, હે ઇમાનવાળાઓ તમે પણ તેમની ઉપર દૃઢ સલામ મોકલો. અલ્લાહમ્મ-સત્તિલ-વસત્તિલમ-અલેહિ. અલ્લાહ-તાલા સહીહ દીન હાસલ કરવાની હિંદાયત અતા ફરમાવે. આમીન.

મોહબ્બતે રસૂલ (સ.અ.વ.)

રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની સાથે મોહબ્બત રાખવી દરેક મુસલમાન ઉપર વાજિબ અને જરૂરી છે, કેમ કે તેના પિના કોઈ મુસલમાન થઈ શકતો નથી.

હજરત અબૂહૈરેરહ (રઝિ.) ફરમાવે છે કે, “રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) એ ફરમાવ્યું કે, તે હસ્તીના સોગંદ જેના હાથમાં મારી જાન (જીવ) છે તમારામાંથી કોઈ મોભિન થઈ શકતો નથી, જ્યાં સુધી હું તેને તેના બાપ અને બેટાઓ (ઓલાદ) કરતાં વધુ પ્રિય ન હોઉં.” (બુખારી ૧/૫૮) (૧૪)

હજરત અનસ (રઝિ.) ની બીજી રિવાચતમાં છે કે, “કોઈ બંદો ત્વાં સુધી મોભિન નથી બની શકતો, જ્યાં સુધી હું (હ. મુહમ્મદ સ.અ.વ.) તેને તેના માલસામાન (દોલત) તેના બાપ-બેટાઓ તેમજ તમામ લોકો કરતાં પ્રિય ન બન્નું.”

(સહીંહ મુસ્લિમ ૧/૫૭) (૪૪)

એટલે કે, જ્યાં સુધી કોઈના દિલમાં અલ્લાહ અને તેના રસૂલ (સ.અ.વ.) ની સાથે મોહબ્બત બીજાની સાથે મોહબ્બતની સરખામણીમાં સર્વોપરી ન હોય ત્વાં સુધી તેને ઈમાનની લિજજત અને તેની મીઠાશ હાસલ નહીં થાય.

રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) નો ફરમાન છે કે, જે વ્યક્તિતમાં ત્રણ વસ્તુએ સમાચેલી હશે, તેને ઈમાનની લિજજત અને મીઠાશ મળશે. (૧) તેની નજરમાં અલ્લાહ અને તેના રસૂલ (સ.અ.વ.) સોથી વધુ પ્રિય હોય, (૨) તે કોઈની સાથે મોહબ્બત રાખે તો ફક્ત અલ્લાહ માટે મોહબ્બત રાખે, (૩) ત્રીજી વસ્તુ એ કે, તે કુફ્થી છૂટકારો મેળવ્યા બાદ ફરીવાર તેની તરફ પાછા વળવા (પિચાર માત્ર) થી એવી નફરત કરે જેવી રીતે આગમાં કૂદી પડવાને નાપસંદ કરે છે.

(સહીંહ મુસ્લિમ ૧/૫૫)

એટલા માટે દરેક મુસલમાનનો દિલ અલ્લાહ અને તેના રસૂલની મોહબ્બતમાં તરબોળ હોયું જોઈએ, પરંતુ અહીં સવાલ એ છે કે, એવી કઈ અસતી મોહબ્બત છે કે જેને ઈમાનનો એક ભાગ કહેવામાં આવેલ છે ? અને જેના પિના કોઈ વ્યક્તિ મુસલમાન નથી બની શકતો ? શું તેના માટે મનફાવે તે અમલને મોહબ્બતે રસૂલ કરાર આપી શકાય ? અથવા તો તેનો કોઈ તરીકો, કોઈ માપદંડ અથવા કોઈ નિશાની કિંતાબ અને સુન્નતમાં જણાવવામાં આવેલ છે ?

રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) સાથે સાચી મોહબ્બત આપની તાબેદારી છે. જેમ કે આપનો ફરમાન છે કે, “જે મારી સુન્નત (રસૂલના ફરમાનો) ની સાથે મોહબ્બત રાખે તેને મારી સાથે મોહબ્બત હોય તે જન્નતમાં મારી સાથે હશે.” (મિશકાતુલ મસાબીહ ૧/૫૨ તુહિફતુલઅહવાજી ૩/૩૭૮)

ઉપરોક્ત હંદીષો દ્વારા સાઝ માતુમ પડયું કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની સુન્નતો અને આપની હંદીષોની સાથે મોહબ્બત રાખવી અને તેને જીવનકર્મ

બનાવવું, તેનો અભ્યાસ કરવો, તેની તાલીમ આપવી, અને તેની ઉપર સ્વયં અમલ કરી બીજાઓને પણ અમલ કરાવવા પ્રોત્સાહિત કરવું અને તેનો પ્રચાર/પ્રસાર કરવા મહેનત કરવી એ જ આપની સાથે મોહબ્બત કરવી છે અને આપની સુનનતો સાથે મોહબ્બત કરનારને જન્નતમાં આપની નિકટતા મેળવવાનો લ્હાવો મળશે.

અને જો કોઈ આપની હૃદીષ મુખારક અને આપની સુનનતોની સાથે પ્રેમ નથી કરતો પણ તેનાથી પિપરિત આપ (સ.અ.વ.) ના ફરમાનોને છોડી દઈ બીજાના કોલ, કથન ઉપર અમલ કરે છે અને દીનમાં નવા ઘડાયેલા અમલો સાથે મોહબ્બત કરે છે તેવો માણસ રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ને ચાહવામાં સારો નથી (દંબી છે) એક અરબી શાયરે સાચું કહું છે:

તરજુમો : તું અલ્લાહની નાફરમાની કરે છે છતાં તેની સાથે મોહબ્બત રાખવાનો દાવો કરે છે ?

મારા રબની કસામ ! તર્ક બુદ્ધિ પ્રમાણે આ ઘણી આશ્ર્યકારક બાબત છે.

જો તું સાચી મોહબ્બત કરનાર છો તો (તું ફરમાબરદાર) હુકમોને માનનારો બંદો બની ગયો હોત.

માલૂમ પડયું કે, રસૂલ (સ.અ.વ.) સાથે સાચી મોહબ્બત આપની તાબેદારી કરવામાં છે. એટલું જ નહીં પણ રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની તાબેદારી કર્યા ધિના અલ્લાહનો રાજુપો પણ હાસલ થઈ શકતો નથી. અલ્લાહતાલાનો ફરમાન છે કે કુલ-ઈન-કુન્તુમ-તુહિબ્બૂનત્તલાહ-ફિતાબિતિની-ચુહિબિજુમુલ્લાહુ-વયદિફરલકુમ-જુન્નબકુમ-વલ્લાહુ-ગકુર્રહીમ. (આલેઇઝાન-૩૧)

હે નબી ! આપ મુસલમાનોને કહી દો કે, જો તમે અલ્લાહની સાથે મોહબ્બત રાખો છો તો મારી તાબેદારી કરો (તો) અલ્લાહતાલા તમને ચાહનારો બનાવી લેશો અને તમારી ભૂલો (ગુનાહો) ને માફ ફરમાવશો. અલ્લાહ ઘણો જ મારી આપનાર અને ઘણો જ રહેં કરનારો છે.

રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની સાથે મોહબ્બતના નમૂનાઓ જોવા હોય તો આપના તાબેદારો સહાબાઓ (રિઝ.) ના જીવનચરિત્રનો અભ્યાસ કરો.

હજરત આઈશાહ (રિઝ.) થી રિવાયત છે કે, એક સહાબી રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) પાસે આવ્યા અને પૂછ્યું કે, હે અલ્લાહના રસૂલ ! (સ.અ.વ.) હું આપને મારા જીવ તેમજ મારા કુટુંબજીનો (બાળકો અને પતની) કરતાં પણ વધારે ચાહું છું. મારા ઘરમાં મારા બાલ-બરચાઓની વરચ્યે હોઉં છું ત્યારે ત્યારે આપને ચાદ કરું છું અને જયાં સુધી આપના દર્શન ન કરી લઈ ત્યાં સુધી મારા જીવને શાન્તિ (નિરાંત) નથી મળતી, એટલે બધાને પડતો મૂકી આપની પાસે ટોડ્યો આવું છું. અને આપના દીદાર કરવાનો લ્હાવો મેળવી લઈ ત્યાર પછી જ રાહત મળે છે. પણ જયારે મારી મૌતને ચાદ કરું છું તો મને પ્રયાલ આવે છે કે, જન્નતમાં તો આપનો ઘણા જ ઉર્ચ સંકુલમાં નબીઓની સાથે સ્થાન હશે અને જો અલ્લાહતાલા મને જન્નત નસીબ ફરમાવે તો કર છે કે, આપના દીદાર ન થાય (કેમ કે અમારો

સામાન્ય સંકુલમાં સ્થાન હશે) તેના ઉપર અલ્લાહતઆલાએ આ આયત ઉતારી.

વબે-ચુટિઈલ્લાહ-વર્ષસૂલ-ફિલાઈક-મઅલ્લાજીન-અન્નઅમલ્લાહુ-અલેહિ
મ-મિનનનબિદ્ધીન-વસિદ્દી-કીન-વશુહદાઈ-વસાલિહીન-વહસુન-ઉલાઈક-
ર્ફીકા. (સુરએ નિસાાં : ૫૮)

અર્થાતું : જે લોકો રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની તાબેદારી કરે તેઓ એ
લોકોની સાથે હશે જેમની ઉપર અલ્લાહતઆલાએ પોતાનો ઈનામ વરસાવેલ છે
(એટલે કે) તે નબીઓ - સાચા સિદ્ધિકો, શહીદો તેમજ સાલેહીનની સાથે (હશે)
અને તે (બધા) શ્રેષ્ઠ સાથીદારો છે. (તફ્સીર ઈબ્નેક્ષીર ૧ / ૫૨૩)

જોયું ! તેમને રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની સાથે કેવી મોહબ્બત હતી ?
તેમના નીકટજનો કુટુંબીજનો હોવા છતાં આપ (સ.અ.વ.) ની મોહબ્બત દિલમાં
ઓછી થતી ન હતી અને જ્યાં સુધી આપના દર્શન ન કરી લેતા, ત્યાં સુધી મનને
કરાર મળતો ન હતો. એટલે જ અલ્લાહતઆલાએ ઉપરોક્ત આયતો ઉતારી
ફરમાવ્યું કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની નિકટતા, આપના દીદારનો લહાવો
મેળવવા ઈરછો છો તો તેના માટે અલ્લાહ અને તેના રસૂલ (સ.અ.વ.) ની
તાબેદારી કરો.

મોહબ્બતે રસૂલનો એકબીજો સચોટ નમૂજો જોવો હોય તો સર્દદ
બિનમુઆક (રિઝ.) ના તે શબ્દો જે જંગેબરના મોકા ઉપર તેઓએ રસૂલેકરીમ
(સ.અ.વ.) ની ખિદમતમાં અરજ કરી ફરમાવ્યા હતા કે, “હે અલ્લાહના રસૂલ
(સ.અ.વ.) અમે આપની ઉપર ઈમાન લઈ આવ્યા છીએ, અમે આપને સાચો
માની ગવાહી આપી છે કે જે કંઈ આપ લઈને આવ્યા છો તે બધું સત્ય છે. તેને
અમારી વાણી વર્તન દ્વારા સ્વીકારી વાચ્યો નિભાવવાનું વચ્ચન આપેલ છે, આપ
અલ્લાહના રસૂલ છો માટે જે કંઈ આપને નિર્ણય લેવાનો ઈરાદો હોય તેની પહેલ
કરો. તે હસ્તીના સોગંદ જેણે આપને સરચાઈની સાથે ઉતારેલ છે, જો આપ
(સ.અ.વ.) અમને સાથે રાખી સમુક્રમાં કૂદી જવાની હાકલ કરશો તો અમે તેમાં
આપની સાથે કૂદી પડવા તૈયાર છીએ. અમારામંથી એક માણસ પણ (તેમ
કરવામાં) પાછળ નહીં રહે, અમને લેશમાત્ર કોઈ સંટેહ અથવા ખચકાટ દુશ્મનની
સાથે ટકરાવવામાં (મુકાબલો કરવા માટે) નહીં થાય. અમે જંગ કરવા માટે
મક્કમતા રાખનારા તેમજ લડવામાં બહાદુર મર્દ છીએ, શક્ય છે અલ્લાહતઆલા
અમારા થકી આપને વીરતાના એ જોહર દેખાડે કે જેનાથી આપના નયનોને હંડક
પહોંચે. બસ ! આપ (સ.અ.વ.) અમને સાથે લઈ જાવ, અલ્લાહ બરકત આપે.”

આપ (સ.અ.વ.) ને એવો સંટેહ છે કે, અન્સારીઓ પોતાની એ ફરજ
સમજે છે કે, તેઓ માત્ર તેમના દ્વારા (સર્કલ) માં મદદ કરવા પૂરતા છે. તો હું
અન્સારીઓ વતી આપને જણાવું છું કે, આપ (સ.અ.વ.) જ્યાં પણ ઈરછો ત્યાં
(અમને) લઈ જાવ. અને આપ જેની સાથે પણ સંબંધ બાંધવા ઈરછો તેની સાથે
બાંધો તેમજ જેની સાથે આપ ઈરછો તેનાથી સંબંધ તોડી નાખો, આપ અમારો જે
કંઈ માલ ખર્ચ કરવા ચાહો તે સ્વીકાર કરી લો અને જે કંઈ પરત કરવા ચાહો તે
પરત કરી દો. પરંતુ અમારી ખુશનસીબી (અહોભાગ્ય) પરત કરેલા માલ કરતાં

આપનો સ્વીકાર પામેલ માલમાં છે. આ મામલામાં આપનો જે પણ નિર્ણય હો તેને અમે સ્વીકારીશું. અત્થાહની કસમ ! જો આપ બર્કેગમાદ (એક સ્થળ) સુધી જવા પહેલ કરશો તો અમે ત્યાં પણ આપની સાથે જવા તૈયાર છીએ અને જો આપ અમને સાથે લઈ સમૃદ્ધમાં ઝંપલાવવાનું ઈચ્છશો તો અમે તેમાં પણ કૂદી પડવા તૈયાર છીએ.

આપની સાથે સાચી મોહબ્બત સમજવા માટે હજરત મિકદાદ (રફિલ.) ના શબ્દો જે તેઓએ રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની ખિદમતમાં અરજ કરી ફરમાવ્યા હતા તેને જોઈએ.

હું અત્થાહના રસૂલ (સ.અ.વ.) અલ્લાહુતાલાએ આપને જે રસ્તો બતાવ્યો છે તેની ઉપર આગળ વધો. અમે આપ (સ.અ.વ.) ની સાથે છીએ અત્થાહની કસમ ! આપને અમો એવી વાત નહીં કહીએ જેવી બની ઈસ્થાઈલે મુસા (અ.સ.) ને કહેલ હતી કે, “ઇઝહબ-અન્ત-વ-રબ્બુક-ફકાતિલા-ઈન્ના-હાહના-કાઈદૂન.” (અલમાઈદહ-રજ) (તમે અને તમારો રબ જાવ, અને લડો. અમે તો અહીં બેઠા છીએ) પણ અમે તો કહીએ છીએ આપ (સ.અ.વ.) અને આપના પરવરદિગાર સાથે ચાલો, અમે આપની સાથે છીએ. તે હસ્તીના સોગંદ જેણે આપને સર્ચાઈની સાથે ઉતારેલ છે, જો આપ અમને બર્કેગમાદ (એક જગ્યાનું નામ) સુધી લઈ જાવ, તો અમે લડતાં લડતાં ત્યાં સુધી આપની સાથે ચાલશું.

સાચી મોહબ્બત જેવી હોય તો ઓહદના બે તરણા નવયુવાનોનો તે બનાવ યાદ કરો કે, જગતે બે અન્સારી તરણા નવયુવાનોએ સાંભળ્યું કે, અબુજહલ રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની પિંડ અપમાનજનક બુરું ભલું બોલે છે તેથી તેઓ (ઉશ્કેરાઈ જઈ) અબુજહલના સગડ મેળવી તેને જેતાં જ કાળજાળ બની પોતાની તલવારો અમકાવતા કૂદી પડવા અને અબુજહલનો કામ તમામ કરી (કટલ કરી) ને જ શ્વાસ લીધો.

આ જંગમાં હજરત અબુ દુજાના અન્સારી, તલણ બિન ઉભેદુલ્લાહ, સૈથિદુશુહદાઅ હજરત અમીર હમ્રા બિન અબુદુલમુતાલિબ, અલી બિન અબીતાલિબ, અનસ બિન નઝર અને સાદ બિન અરબીઅ (રફિલ.અ.) ની વીરગાથાઓ અને રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ઉપર સર્વસ્વ સમર્પણ કરવાના અજોડ કારનામાઓ જે ઈસ્લામી તવારીખમાં આલેખાયેલા છે તેનો અભ્યાસ કરો તો ખબર પડે કે મોહબ્બતે રસૂલ કોને કહેવાય.

હિજરતની રાત્રે હજરત અલી (રફિલ.) જાનની પરવાહ કર્યા બિના આપના બિસ્તર ઉપર સૂઈ જયું, હિજરતની મુસાફરીમાં હજરત અબુબકર સિદ્દિક (રફિલ.) નું આપની સાથે રહી ડગલે અને પગલે આપની સુરક્ષા ખાતર આપની પ્રેમભાવ સાથે દેખરેખ રાખવી, શરાબ હ્રામ થવાનો હુકમ નાઝિલ થતાં ઘડીલરમાં સહાબાઓ દ્વારા શરાબ ત્વચ્છ અને સૂરજામ અને મટકાઓ ફોડી નાખવા, અને પરદો કરવાનો હુકમ મળતા અન્સારી ઓરતો દ્વારા પરદો કરવાની એવી સાચયપણી અને પાંદી કરી બહાર નીકવું જાણો કે, તેમના માથા ઉપર પદ્ધીઓ બેઠા હોય ! અનસ બિન માલિકને શાકભાજુમાં દૂધી એટલા માટે પસંદ હતી કે આપ (સ.અ.વ.) ને દૂધી

પસંદ હતી ! અને દૂધી સાથે વાત કરતા કે હે દૂધી તું રસૂલુલ્લાહ (સ.આ.વ.) ની પ્રિય વસ્તુ છો એટલા માટે હું પણ તને પસંદ કરું છું. (તિર્મિકી)

રસૂલુલ્લાહ (સ.આ.વ) સાથે સહાબાઓની મોહબ્બતનો અંદાજ કાઢવો હોય તો ઉર્વર બિન મરઉંડનો તે બચાન પઢો જે સુલહ હુટેબિયહના બનાવ વખતે રસૂલુલ્લાહ (સ.આ.વ.) ની પાસે થઈને પોતાની કોમભાં જઈને બોલ્યો હતો કે,

“હે મારી કોમના લોકો હું ઘણા સુલતાનોના દરબારમાં ગયો છું. હું કેસર અને કિસરાની પાસે પણ ગયો છું અને નજારીની પાસે પણ ગયેલ છું. પણ અત્લાહની કસમ મેં કોઈ બાદશાહને એવો નથી જોયો કે તેની પ્રજા તેને માનવાવાળા લોકો તેની એવી તાતીમ (આદર સંભાન) કરતા હોય જેવી મુહુમ્મદ (સ.આ.વ.) ની તાતીમ તેના માનવાવાળા કરે છે.”

અલ્લાહની કસમ ! જો મુહુમ્મદ (સ.આ.વ.) થૂકે તો તેમનો થૂક કોઈ ન કોઈ માનનારાઓના હાથમાં ઝીલી લેવામાં આવે છે અને તેને પચિત્ર પ્રસાદ માની પોતાના શરીર ઉપર લગાવી લેવામાં આવે છે. જ્યારે (મુહુમ્મદ સ.આ.વ.) કોઈ હુકમ આપે છે તો તેમના હુકમને પૂરો કરવા માટે તેમના માનનારાઓ પડાપડી કરતા હોય છે. જ્યારે તેઓ વુઝૂઅ કરે છે ત્યારે તેમના વુઝૂઅનો પાણી ઝીલવા માટે એવી પડાપડી કરે છે કે તે પાણી હાસલ કરવા માટે અંદરોઅંદર લડવા ઝઘડવા લાગે છે. અને જ્યારે તેઓ વાત કરે છે ત્યારે લોકો તદ્દન પોતાની વાતને ધીમી કરીને ખામોશ થઈ જાય છે અને તેમના માન સંભાન ખાતર આપ (સ.આ.વ.) ની સામે એકીટશે નજર નથી મિલાવી શકતા.

ખૂલાસો એ કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.આ.વ.) ની સાથે મોહબ્બત કરવાની શર્ત એ છે કે, અકીદહ-માન્યતા-શ્રદ્ધાઓ-ઇબાદતો તેમજ દરેક માભલાઓ-વ્યવહારો ચારિત્ર, સ્વભાવ, આદત, પહેરવેશ, (શક્લ-સૂરત (દેખાવ) ખાવાપીવામાં તેમજ વર્તન હાવભાવ તમામ કામોની અંદર આપની તાતીમ ઉપર અમલ કરવામાં આવે. અને હરધડી આપની મહાનતા, આપની મોહબ્બત દિલની અંદર રહેવી જોઈએ. અને આપની લાવેલ શરીરઅતની સુરક્ષા કરવા માટે સઘળી વસ્તુ કુરબાન કરી દેવા તૈયાર રહેણું જોઈએ.

અને, લક્ષ-કાન-લક્ષુમ-ઝી-રસૂલિલ્લાહિ-ઉસ્વતુન-હસનહ પ્રમાણે અમલ હોવા જોઈએ કે જેથી કોઈપણ માભલામાં બિદઅત (નવા કામો) ઉપર અમલ તેમજ સુણત ફરમાનેનબીથી પિમુખ ન થવાય.

કેમ કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.આ.વ.) એ સુણતથી પિમુખ થનારાઓ માટે ગંભીર ચેતવણી ઉચ્ચારેલ છે. એક હદીષમાં છે કે આપ (સ.આ.વ.) એ ફરમાવ્યું કે, “મારી તમામ ઉમ્મત જન્નતમાં દાખલ થશે પણ જે ઈન્કાર કરે....

લોકોએ પૂછ્યું, ઈન્કારી એટલે શું ? આપ (સ.આ.વ.) એ ફરમાવ્યું, જે મારી તાબેદારી કરશે તે જન્નતમાં જશે અને જે મારી નાફરમાની કરશે તે ઈન્કારી છે.” (અલબુખારી ૧૩/૨૪૮ (૭૨૮૦))

(સાભાર : નિદા-એ-હક, તા. ૧-૫-૨૦૦૨)

મીલાદુન્નબી (સ.અ.વ.) કો મનાને સે પહેલે સોચીએ...

અન-અબી-કતાદત (રઝિ.) અન-રસૂલલ્લાહિ સલ્લાલ્લાહુ-અલૈહિ-વ-સલ્લમ-
સુઈલ-અન-સવ-મિ-થવ-મિલ્લિથ-નયનિ-ફકાલ “ફીહિ વુલિદૃતુ વ-ફીહિ
ઉન્જલ-અલથ્ય” (રવાહુ મુસ્લિમુન)

હજરત અબૂ કતાદહ રઝિ. સે રિવાયત હૈ કિ રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.)

સે પૂછા ગયા કિ સોમવાર કે દિન રોજહ કયું રખતે હૈ ?

તો આપ (સ.અ.વ.) ને જવાબ દિયા કિ મેં ઉસી દિન (સોમવાર) કો
પૈદા હુબા ઓર ઉસી દિન મુજ પર વહી ઉતારી. (મુસ્લિમ)

મજકૂરહ (ઉપરની) હદ્દીષ ઓર ઈસ્કે સિવા બોહતસી સહીહ
(પ્રમાણિત) હદ્દીખોસે યેહ બાત ખાબિત હૈ કિ આપ (સ.અ.વ.) કી પિલાદત
બા સાચાદત (જન્મ) પીર (સોમવાર) કો હુદ્દ ઓર આપ (સ.અ.વ.) ઉસી
દિન રોજહ રખતે થે ઓર જબ કિસીને આપસે પૂછા કિ આપ પીર કે દિન રોજહ
કયું રખતે હૈ ? તો ખૂદ આપ (સ.અ.વ.) ને ફરમાયા કિ “મૈં ઈસી દિન પૈદા
હુબા” ઈટિમિલાદ - રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) કિ પિલાદત કો લેકર હી મનાઈ
જાતી હૈ ઓર ઈદ કે દિન રોજહ રખના હરામ હૈ. (મુસ્લિમ) લેકિન યહાં તો
રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ખૂદ રોજહ રખે હુયે હૈ.

અબ સવાલ યેહ પૈદા હોતા હૈ કિ રોજહ ઓર ઈદ દોનો કેસે જમા હો
સકતે હૈ ? જવાબ બિલ્કુલ વાફેહ (સ્પષ્ટ) હૈ કિ યેહ રોજહ અલ્લાહ કે રસૂલકા
દિયા હુબા હૈ ઓર યેહ ઈદ (ઇટિમિલાદ) લોગો કી નિકાલી હુદ્દ હૈ. ઓર હર વોહ
ચીજ જો રસૂલુલ્લાહને ન દી હો ઓર લોગ અપની તરફ સે નિકાલ કર દીન,
મજહબ કે નામ પર જળ હૈ ઉસીકો બિદઅત (દીન મેં નયા કામ) કેહતે હૈન. જો
આદમી કો જહુનનમકા મુંહ દિખાતી હૈ.

યહાં યાદ રખની ચાહિયે કિ પીર (સોમવાર) કા રોજહ
રખને કે લિયે ભી રબીઉલઅભ્વત કા મહીના ચા ઉસ્કી ચ ચા ૧૨ તારીખ ખાસ
નહીની હૈ, બલ્કે યેહ હુકમ હર હફ્તે (અઠવાડિયું) કે પીર (સોમવાર) કે લિયે હૈન.

ખુલાસહ યેહ હૈ કિ ઈદકે દિન રોજહ રખના મના હૈ ઓર જબ
રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ને અપની પૈદાઈશ કે દિન ખૂદ રોજહ રખા હૈ તો
ઈસકા સાફ મતલબ યેહ હુબા કિ યેહ દિન ઈદકા નહીની હૈ ઓર ઈસ દિન
ઇટિમીલાદુન્નબી મનાના દુર્દસ્ત નહીની હૈ.

રબ્બુલાલમીન ઉમમતે મુહમ્મદ (સ.અ.વ.) કો સહીહ બાત સમજને
કી તોઝીક અતા ફરમાઓ. આમીન.